

gjøre det. Smidlertid har jeg ikke videre Betænk-
lighed ved Lovforslaget, men jeg har ikke troet
det overflødig at gjøre opmærksom paa, at det i
og for sig ikke er nødvendigt, for at man ikke fra
dette Lovforslag skulde drage Konsekvenser i andre
Tilfælde.

**Ministeren for Kirke- og Undervis-
ningsvæsenet (Worsaae):** Med Hensyn til
de Bemærkninger, som bleve fremsførte af den sidste
ærede Taler, skal jeg tillade mig at oplyse, at
Ministeriet under sædvanlige Forhold selvfølgelig
ikke vilde have betænkt sig paa uden videre at
sælge de vedkommende Bygninger til Jordel for
Statskassen, men da Lovforslaget om Seminariets
Nedlæggelse var til Forhandling i Rigsdagen, ud-
tog man udtrykkelig den Bestemmelse, som var
indsat deri, at Regjeringen skulde kunne bortselge
Bygningerne. Det blev meget stærkt fremhævet,
at der ikke var nogen Grund til at sælge dem,
da man jo sikkert vilde kunne faae dem bortleiede,
og der var ogsaa den særegne Omstændighed, som
kunde tale mod deres Salg, i alt Fald naar dette
skulde være til Andet end Nedbyrdelse, at de ere
opførte paa en Grund, der udgjør en Del af
Præstegaardens Have, og staa i umiddelbar For-
bindelse med Præstegaarden selv, saa at det vilde
være høist uheldigt, om de bleve solgte til andet
Brug end et saadant, som Ministeriet maatte anse
for ønskeligt. Netop som Følge af, at det den
Gang udtrykkelig blev udtalt, at disse Bygninger
ikke burde sælges, har Ministeriet nu ment, at
man maatte have en ny Lov, der bemyndigede
Regjeringen til at lade foretage Salg. Naar det
ærede Medlem ligeledes yttrede, at man i Lov-
forslaget var gaaet temmelig meget i Detaillerne,
kan jeg ikke negte, at det virkelig er Tilfældet,
men dette er netop begrundet i, at man har villet
sikre sig, at disse Bygninger om mulig kunde
komme til Anvendelse i Folkeoplysningens Tjeneste
og komme den Kommune til Nytte, i hvilken de
ligge, da denne Kommune, saaledes som det allerede
er bemærket af den første ærede Taler, har lidt et
Tab ved Seminariets Nedlæggelse. Endelig er der
i Lovforslaget ogsaa den Enkeltighed fremhævet, at
det Orgel, som har været opsat i Lyngby Kirke,
og som Ministeriet ikke uden videre ansaa sig be-
myndiget til at bortskænke, er foreslaaet overdraget
uden Vederlag til den til Kirken hørende Menig-
hed. — Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget
til det høie Things Vedtagelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes For-
handlingerne.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Den anden og sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til
Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa
Sjælland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 215
ff. 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende
Sp. 3243 ff.)

Indenrigsministeren (Lobiesen):
Som det ærede Thing vil se, findes der i Lov-
forslaget, saaledes som det nu foreligger, i § 1
under Nr. 3 opført en Jernbane „i Fortættelse
af Klampenborgbanen gennem Sægersborg Dyre-
have i Nærheden af sammes østre Hegn forbi
Vedbæk til et Punkt i Nærheden af Hørsholm“,
en Jernbane, som ikke fandtes i det af Regjerin-
gen forelagte Forslag til Lov om forskellige Jern-
baneanlæg paa Sjælland. Denne Jernbane er
bleven indsat i Lovforslaget tiltrods for Inden-
rigsministerens bestemte Begjering ved at modtage
Bemyndigelse til at give Koncession paa en sa-
dan Bane. Jeg tør formene, at det ikke kan an-
ses for heldigt, at der i Love indføres Bestem-
melser, der gaa ud paa at give Tilladelse til en
Jernbane, for hvilken der ingen Koncession søges,
en, som Ingen er beredt eller istand til at bygge,
for hvilken endnu ingen Linie er udstuftet og
ingen Forundersøgelse gjort, kort sagt; en Jern-
bane, som er kommen ind, alene fordi den har
vundet en vis Samstemning og Tilslutning først
i vedkommende Udvalg og derefter i vedkommende
Thing. Jeg tror, at naar Jernbaneudviklingen skal
gaa forstandig og rolig for sig, maa de fornyede
Overveielser først have fundet Sted hos Regje-
ringen, og dernæst maa Thingene, saafremt de
billige de Forslag, der fremkomme fra Regjeringen,
slutte sig til dem. Jeg vilde finde det yderst
farligt, om man vilde gaa over til den Praxis,
at saadanne Jernbaner, der finde Samklang i et
Udvalg og derefter blive vedtagne af Thinget,
bleve indsatte i vedkommende Lovforslag og Re-
gjeringen derved udsat for den Ubehagelighed at
skulle aflaa mulige Begjæringer om Koncession
paa saadanne Baner. Jeg kan, som sagt, ikke anse
dette for heldigt og maa derfor bede det ærede
Thing om at være mig behjælpelig med igjen